

یک فوریت طرح ساماندهی مشاغل سیار و دستفروشان در شورای شهر تهران تصویب شد

دستفروشان فقط کالای ایرانی بفروشند

قرار است کمیته ساماندهی و تعاونی دستفروشان در انتخاب فضاها نقش داشته باشند و شاخص‌هایی تعیین شده که در نقاط مسکوت و نامناسب بازار چه احداث نشود

صفحه ۲

اصرار آموزش و پرورش بر آموزش فراگیر و مقاومت اولیا

جای «اوتیست‌ها» کجاست؟

صفحه ۴

سایت‌هایی که توزیع گوشت اینترنتی را به عهده گرفته بودند به شایعات پاسخ دادند

ما متضرر شدیم

صفحه ۳

سارق پس از فروش ویلا، نقشه سرقت مسلحانه را کشید

سرقت ۱۵ میلیاردی با گریم و کلاه گیس

صفحه ۵

مسئول حقوقی فدراسیون در گفت‌وگو با «شهروند»:

دیگر پول نداریم آدیداس بپوشیم!

صفحه ۱۴

امیر یوسفی به «شهروند» می‌گوید فیلم او کامل اکران می‌شود

«آشغال‌ها» بدون سانسور

صفحه ۹

ولی چیزی از ارزش‌های شما کم نشد استاد!

نگاهی به اجرای بحث برانگیز شهیدی فرد در اختتامیه جشنواره فیلم فجر

شهروند «ترین» های اختتامیه جشنواره را معرفی می‌کند شبی که همایون له شد!

و این هم بدشانس‌های سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر سرخپوست خوب، سرخپوست مرده است

صفحه‌های ۸ و ۹

گفت‌وگوی «شهروند» با خیر هلال احمری و موسس انجمن معلولان ضایعات نخاعی

تجسم خواستن و توانستن

صفحه ۱۳

سیستمی که در والیبال نمره مردودی گرفته، در فوتبال قابلیت اجرا ندارد

VAR ایرانی فعلا در حد رویا!

باز هم بعد از بالا گرفتن اعتراضات به اشتباهات داوری در لیگ برتر فوتبال، رئیس کمیته داوران بحث استفاده از VAR را پیش کشیده و از تلاش فدراسیون برای رساندن این تکنولوژی به بازی‌های این فصل خبر داده است. این در حالی است که شواهد و قرائن نشان می‌دهد...

صفحه ۱۴

توجه به هشدارها مهمترین نکته پیش از وقوع سیل

صفحه ۱۲

توضیح شبکه ۳ درباره لوگوی جنجالی منچستر یونایتد

سانسور نکردیم اشتباه شد

صفحه ۱۴

حسن هانی زاده، کارشناس مسائل بین‌الملل در گفت‌وگو با «شهروند» از ماهیت کنفرانس ورشو می‌گوید

شکست خورده و بی‌خاصیت

یک مقام بلند پایه نظامی با اشاره به کنفرانس ورشو گفته که «لهستان قول داد در نشست ورشو هیچ حرفی علیه ایران زده نمی‌شود». سردار سرلشکر محمد باقری در ادامه گفته که...

صفحه ۲

حاشیه نویسی

ماه عسل قلبی ختم به خیر شد!

خبر مسرت‌انگیز این بود که اعلام شد کمیسیون تلفیق مجلس با طرح «ماه شیرین» موافقت کرده. این همان طرحی است که قرار بود براساس آن ۵ میلیون تومان به زوج‌های جوان و نوبت اولی (۱) وام داده شود تا برون ماه عسل. ایده برای سازمان گردشگری و میراث فرهنگی بود، با این توجیه خنده‌دار که این طوری هم به رونق صنعت گردشگری کمک می‌شود و هم سنت حسنه ازدواج تشویق می‌شود. طبق معمول یک مشت شعار دهان پر کن هم به ماجرا بسته بودند، تا همه چیز خیلی عالی به نظر برسد: «ایجاد نشاط اجتماعی و آسان‌سازی سفر برای اقشار جامعه به‌ویژه قشر جوان»، «توجه به ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه کشور و محوریت قرار دادن اقتصاد مقاومتی و در جهت توسعه پایدار صنعت توسعه گردشگری داخلی» و استفاده بهینه از ظرفیت‌ها و امکانات مراکز اقامتی و گردشگری داخلی» و همه اینها با دادن ۵ میلیون وام ناقابل به نوجوانان و تازه‌دامادها، چی بهتر از این؟ وقتی که هم سیاست‌های برنامه ششم پیگیری می‌شود، هم ازدواج، هم گردشگری و هم سازمان میراث می‌تواند پیش را بدهد و هم نماینده‌های مجلس چرا نباید چنین طرحی را تصویب کرد؟ اما خدا را شکر، همان‌طور که گفتیم نمایندگان این بار در دام نیفتادند و به این طرح پوپولیستی رأی ندادند. با ما ماجرا هم رونق است. این پول قرار است از نظام بانکی کشور پرداخت شود که هشتت گرونی نداشت، یعنی همان وام ازدواج ۱۵ میلیونی را ندارند که تازه می‌خواهند

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

از دواج یا فروش؟

عباس عبدی
روزنامه‌نگار

اخیرا خبری منتشر شد که یک کودک ۱۱ ساله در ازای دریافت ۱۵ میلیون تومان از سوی والدینش به عقد یک مرد ۵۰ ساله درآمد که این مرد، زن و فرزند دارد. هرچند واکنش خوب دادستان ایلام در این زمینه دلگرم‌کننده است و گفته: «پس از وصول گزارش به دادسرا، مدیرکل بهزیستی با دستور دادستانی مکلف به حل این موضوع در اسرع وقت شد.» وی با اشاره به تشکیل پرونده قضایی با ورود مدعی‌العموم گفت: «این اقدام براساس ماده ۵۰ قانون حمایت از خانواده جرم تلقی شده و مرتکبان این اقدام غیرقانونی تحت تعقیب قرار خواهند گرفت.»

ظاهرا در این فاصله اقدام قضایی هم شده، ولی مشکل جدی‌تر از این است که فقط آقای دادستان بتواند ماجرا را حل کند. در این ماجرا یک لغت به نحو نادرستی مورد استفاده قرار گرفته که ریشه آن در قانون است. در حقیقت دختر یا کودک ازدواج نکرده، بلکه فروخته شده است. این که پدر و مادرش او را فروخته‌اند یا فرد دیگری، در ماجرا تغییری ایجاد نمی‌کند. ریشه این ماجرا نیز به قانون مدنی کشور برمی‌گردد که به عقد درآوردن کودک را ممکن می‌داند. مطابق ماده ۱۰۴۶ قانون مدنی عقد نکاح دختر قبل از رسیدن به ۱۳ سال تمام شمسی و پسر قبل از رسیدن به ۱۵ سال تمام شمسی منوط است به اذن ولی به شرط رعایت مصلحت با تشخیص دادگاه صالح.

این ماده بدان معناست که زیر ۱۳ سال تا هر سنی، مثلا یک ساله هم می‌تواند ازدواج کند. شرایط در نظر گرفته شده نیز آن قدر کلی است که فاقد عینیت بوده و کسی نمی‌داند که چگونه چنین مصلحتی محقق می‌شود؟ چگونه ممکن است که یک کودک زیر ۱۳ سال و حتی بالای آن وارد فرآیند عقدی به نام ازدواج شود. ازدواجی که تبعات آن چه از حیث جنسی و چه از منظر فرزندآوری و کار در خانه بر همگان روشن است. چگونه یک کودک را می‌توان تا پایان عمرش وارد فرآیند کرد که مهمترین فرآیند زندگی او است و هیچ نقش و اختیاری هم در این انتخاب ندارد؟

مسئله این یادداشت فقط نقد این ماده قانون مدنی نیست. هرچند می‌توان پرسید که بر مبنای کدام منطق شرعی چنین محدودیتی قرار داده شده است؟ اگر مصلحت مردم و نظام است، چرا آن را ۱۶ سال قرار